

KONKURSUI,
SKIRTAM
MARIUI KATILIŠKIUI

LORETA DRAGŪNAITĖ
10 KLASĖ
JONIŠKIO RAJONO
SKAISTGIRIO VIDURINĖ MOKYKLA
MOKYTOJA DIJANA KALNIENĖ

2007-07-26
SKAISTGIRYS

ŽEMĖ BUNDA

Kur buvęs, kur nebuvęs,
Atskubėjo mano draugas vėjas.
Man jis pakuždėjo,
Kad pavasaris atėjo.

Iš žemės sliėkas lenda,
Toks sulysęs ir išsigandęs,
Gal žiemą jis sportavo
Ar valgyti negavo?

Štai matau musę,
Skrenda ji į mano pusę,
Jos įkyrus zvimbimas
Žiauriai mane kankina.

Anądien mačiau vorą,
Tokį leisgyvį, bet storą.
Ropinėjo jis ant mano kojos,
Aš jam – sprigtą iš oro.

Skraido kraujo maišelis,
Tas mažas uodelis,
Skraido ir nemato
Skaidraus lietaus lašo...

Pavasaris –
“Bėkit, vaikai, į pašalius...”

ŠVENTAS METAS

Jei atsiveria žiemos suledėję vartai
Ir pajunti žvarbų vėjo gūsi,
Kurs užpučia žvakutę...

Jei į ištiestus delnus,
Į degančias akis
Pamažu leidžias sniegas...

Jei iš laimės širdis nebespurda,
Kai baigias visi pykčiai ir bėdos,
Tuomet aplanko mus KALĖDOS...

X X X X X

Mums karšta –
Mes vēsinamēs.

Mums šalta –
Mes ieškome šilumos.

Mums linksma –
Mes šypsomēs.

Mums skauda širdī –
Mes ieškome paguodos.

Mums noris verkti –
Mes būname vieni.

Mums reikia meilēs –
Mes ieškome jos.

Mus aplanko senatvē –
Mes mirštame.

Matyt, taip sutvertas žmogus,
Jog kitaip ir būti negali.

X X X X X

Dėl skausmo širdies
Rieda ašara iš akies,
Nenoriu, kad mane kas matytų,
Banalius paguodos žodžius sakytų.

Reikia man vienatvės,
Kad nurimčiau,
Kad viską apmąstyčiau,
Į savo vietas sustatyčiau.

Kaip dabar jaučiuosi,
Niekas nesupras:
Žodžių tokių nėra
Jausmui mano išreikšt.

Neviltis, baimė, skausmas?..
Koks gi tai jausmas?

X X X X X

Lis, snigs, lašai kris,
Iškerota laimė plis,
Ambicingas pasaulis kis,
Bet svajonės paliks.

Bus audros, vėtros,
Viltys grius ir duš.
Ir vėjas kažką kuždės,
Plaukus suvėlęs nulėks.

Tirps, skęs žvaigždės Nemune,
Lauks aušros dugne,
Skries saulė danguje,
Ir mes svajodami paskui ją.

LAIKAS

Daug kartų ėjau paplūdimiu smėlėtu,
Bet pavydžios bangos pėdsakus užliejo.
Daug kartų saulėlydžiu gėrėjaus
Kas vakarą ant tilto smaragdinę žvaigždę išlydėjus.

Daug kartų skaistus šviesulys kilo,
Ir tyliai verkė gležni augalai.
Daug kartų lyriškas miško balsas nutilo,
Vaitojo mėnulis aukštai...

Taip tirpo dienos, mėnesiai, net metai,
Skubėjo laikas kaip pamišęs, neatsigręždamas atgal.
Pasklidom visi po pasaulį, pildėsi karštos svajonės,
Tik liko kur buvęs vienišas, užmirštas tiltas.

GYVENIMO MOKYKLA

Kartais gyvenimas
Mums skiria bausmes,
O kartais apdovanoja.
Gyvenimas mus moko
Nenužengt į bedugnę,
Į tamsą, į šešėlį,
Gyventi prasmingai,
Be nuodėmės,
Tikėti savimi
Ir švelniai mylėti.
Nesuprantu aš tik vieno,
Kodėl gyvenimas nemoko,
Kaip neprarast draugų?

X X X X X

Niekada nesustoti,
Nenuleisti rankų,
Nesugalvoti išlipti
Pusiaukelėj iš laivo.

Tik veržtis pirmyn,
Net jei prieš gyvenimo vėją,
Skriejantį tolyn,
Jautiesi bejėgis.

Ne visiems įtiksi,
Tad nesistenk pilkas būti,
Dar žmonių sutiksi,
Tarp kurių savimi būsi.

GIMTOJI KALBA

Kaip svarbu tikėti
Tuo, ką darai,
Kaip svarbu mylėti
Gimtąją kalbą gražiai.

Puoselėti viltį,
Kuri knygoj rusena,
Leisti žodžiams pakilti
Brangiems nuo seno.

X X X X X

Nepatartina prisiminti
Tai, kas buvo praeityje.
Geriau ją užrakinti,
Nuskandinti savyje.

Bet nereikia abejingai būti,
Kartais išsipasakoti varta,
Kad viduj nepradėtum pūti
Bent vieną kartą.

Neapkrauti draugu
Savo bėdom,
Nors paguodos žodžių
Dažnai kreipiamės į juos.

Bet gyvenimas tik vienas,
Išnaudot visas progas gali.
Juk to nesugeba kiekvienas,
Nes ir tu nieko neturi...

9 klasė
2007-01-20

ŠĖLSTANTI JŪRA

Liukas neatsidaro,
O šėlstančioj jūroj lavonas,
Rastas išbaļęs
Eiris, laivo kapitonas.

Tokiam didvyriui
Aukso vainiką skirti:
Draugus išgelbėjo vyras
Ryžtingai, supratęs, kad gali mirti.

Apdaužytas laivas senas
Grimzdo gilyn,
Ūžė variklis, kiek gali,
Net perkaito ir smigo žemyn.

Apleistam jūros dugne
Ištikima įgula narsiai žuvo
Tik dumblo patale
Ė, viskas krauju pasruvo.

9 klasė
2007-01-20

DAUG GIRDĖJAU ŽODŽIŲ...

(pagal Ed. Mieželaitį)

Daug gyvenime girdėjau žodžių: ir tų, kurių „negirdėjau“, ir tų, kurie įskaudindavo, ir tų, kurie nudžiugindavo, ir tų, kurie širdį paguosdavo, ir tų, kurie skatindavo eiti pirmyn, nesustoti, ir tų, kurie mylėjo...Girdėjau ir pačių paprasčiausių žodžių, kurie primindavo, kad gyvenimas ne vien pilkuma. Gyvenime, tikrai, daug girdėjau žodžių, kurie aiškino mano klaidas ir liepė iš jų mokytis. Nemaža būta žodžių, kurie stengėsi dėl manęs, mano svajonių išsipildymo ir ateities laimės. Žodžių neįmanoma suskaičiuoti...

9 klasė
2007-02-10

XXXXX

Skęsta žvaigždės Nemune,
Mėnulis dyla peizaže.
Aš likau viena,
Vis dar sapnų apsupta.

Beprotiškos mintys
Juos veja šalin,
Ir jie plaukia tolyn,
O aš lekiu įkandin.

Skverbias šviesa
Pro mano langus.
Ateina nauja diena,
Vėl šoksime tango...

9 klasė
2007-02-13

KRIZĖ

Visi eskizai netikę,
Ir bevertės mintys.
O naktys bemiegės
Verčia kankintis.

Spontaniškų idėjų stygius,
Tų nervų silpnumas,
Rengia prieš tave žygius
Draskantis nepakantumas.

Nerandi sau vietos,
Ir veriančiom akim,
Nors buvai dvasios tvirtos,
Nustoji tikėti gražia ateitim.

9 klasė
2007-02-13

LAIMĖ TEN...

Kur neužklysta vėjai
Medžių alėjoj,
Kur pulsuoja gėriu
Okeano fėjos,

Kur nekyla viesulai
Ar tyliai snaudžia kalnai,
Kur švelnūs pajūrio krantai
Siunčia meilę iš aukštai,

Kur liejas per kraštus
Muzikos akordas žavus,
Kur skina naujus takus
Gyvenimas gražus,

Ten tavo namai,
Ten veržiasi svajonės ir sapnai.

9 klasė
2007-02-19

ŠIAKAKT

Nenoriu miego,
Nes lauke taip gražu.
Ir slapta nuo visų
Šoku į purų baltą sniegą.

Nebūsiu aš viena:
Mėnulis aukštai spindės,
Ir žvaigždės dangaus
Mano plaukuos žibės.

Nuo sniego angelų
Daužos širdis mana,
Dūksiu lig paryčių,
Nors ir svaigis galva.

9 klasė
2007-03-01

VERTINGIAUSIA DOVANA

Dievo sukurta,
Bet netobula.
Tik poezijos patobulinta
Aš gyva joje.

Pastebėta rašliava
Veržias iš manęs,
Trykšta kaip fontanas
Skiemenys ir žodžiai.

Poeto perlų gyslelė-
Tai brangi dovana,
Aš saugosiu ją,
Ir pamatysiu,
Kas bus ateityje.

9 klasė
2007-03-05

KAS AŠ?

Pašauk mane nakties tyloje
Ir išgirsi šnabždesį, tylų balsą,
Pajusi silpną vėjo gūsi,
Ir sudrumstęs tylą atsidusi.

Net jei labai stengsies – manęs nepamatysi,
Bet jausi, kad aš visai arti.
Gal kaip vėjo draskomos šakos
Tu beviltiškai blaškysies, nieko nesuprasi.

Tavo drąsa žavi visus
Ir, tikrai, manęs tu nepabūgsi,
Nors ir keisčiausios mintys
Tave užvaldys, protą apsės.

Deja, lytėjimas tave apgavo...
Aš – ne miegas, tai tavo akys švyti tamsoje.
Ir ne šmėkla ar dvasia, nors keliauju erdvėje,
Tu kaip lašas jūroje paskęsi mintyse
Taip ir nesupratęs, kas aš.

9klasė
2007-03-05

ATEINANT PAVASARIUI

Pamirštu aš viską šiam pasauli,
Akys spindi, veidą puošia šypsena,
Noriu rėkti, noriu bėgti –
Šiandien gera man kaip niekada.

Lėkiu per pievas, per lankas,
Lenktyniauju net su vėju,
Kurs išdykauja mano plaukuose,
O mus lydi vyturio daina.

Mintys plazda padebesiuose,
Aš jaučiuos kaip nesava,
Žvelgiu nuo skardžio į ošiančias bangas,
Į mūsų saulę, skęstančią jose.

9 klasė
2007-03-05

„AUKSO“ KRAŠTAS

Gyvenu po rožinės spalvos saule,
Ir man taip lengva pasauly
Su sidabriniais paukščiukais
Ir grožiu nuostabios gamtos.

Kur einu, griaunu tylą,
Mano žodžiai aidėdami prabyla
Ir it erelis iš padangių stiprus
Drumsčiu ramybę tyrą.

Visa visata sutelpa many:
Jos šypsenos, juokas, džiaugsmas.
O plačioje žydrynėje atsispindi
Begalinis ieškojimo jausmas.

9 klasė
2007-03-05

X X X X X

Tamsu
Ir taip ilgu
Nerūpestingų dienų.

Gražu,
Kai prisimenu,
Kas malonu.

Jauku,
Kur gyvenu
Tarp saulės spindulių.

Švelnu,
Kai glaudžiu
Tave prie savo pečių

Smalsu,
Kai liečiu
Daugybę angelų.

Įdomu,
Kai jaučiu
Šilumą žmonių.

Smagu,
Kai žaidžiu,
Iki išnaktų lošiu.

Šviesu
Prie žvaigždžių
Ir mano akių.

9 klasė
2007-03-05

ŠUO

Nutriušęs kailis
Ir suglebęs kūnas,
Vos prasimerkia
Traiškanotos akys.

Vienišas, visų atstumtas,
Alkanas gatvėm bastos,
Niekam nereikalingas,
Daug patyręs skausmo.

Dieną, dvi, tris...
Ar ilgai jis temps?
Gal čia pat parkris
Ir iškeliaus, kur geriau.

9 klasė
2007-03-06

ŽODŽIAI

Man sakė, kad
Gyvenimas - tai dovana,
Man sakė, kad
Intelektui būtina pagarba.

Man tiek daug sakė,
Kad net atmint sunku,
Tik niekada neperspėjo
Dėl viešelių pilkų.

Daug kartų buvo nuopuolių,
Bet visuomet jutau paramą.
Daug yra troškimų
Ir žinau – palaikymas šalia.

9 klasė
2007-03-06

KELIONĖ ANAPUS

Įvykis, baimė, tikėjimas...
Tu skendi maldoje,
Gęstančios vilties tylėjimas,
Akys merdi tamsoje.

It krištolinis servizas
Trapi ta gyvybė,
Žaidžia su tavim likimas,
Krėsdamas šunybes.

Yra siūleliai kantrybės,
Ginklai dar nesudėti,
Nors beribė Dievo galybė
Dažnai verčia kentėti.

9 klasė
2007-03-07

P.S. Po TV laidos „Nuo...Iki“ (apie M. Veselio dukrą)

ŽIBINTAI

Žėri žibintai-
Gatvės žiburiai.
Lekia minutės,
O jie stovi nuošalėj.

Žadina žodžius
Apie žavią naktį,
Žarsto žvilgsnius
Į griežiančius žiogus.

Dažo žalią žolę
Žvakės nutviekstom spalvom,
Laukia išauštant rytojaus
Ir vėl užgros naujom žarom.

Žydi nužydi rožės,
Ir vėl skleidžiasi žiedai.
O žibintai lieka vienodi
Per amžius amžinai.

9 klasė
2007-03-09

LAUKINĖ ELEGANCIJA

Prigludusi juoda suknelė,
Aukštakulniai aukšti,
Pokyly visus kerį,
Pantera gudri.

Pilna klastingo subtilumo
Po šydu paslapčių,
Įsikūnijimas gal ne dorumo,
Bet pritrenkiančių akių.

Dvelkia brangūs kvapai,
Akį režia sidabriniai auskarai
Ir ryškiai raudoni lūpų dažai,
O iš tolo spindi perlų vėrinys.

Grakščiai atsargūs judesiai,
Lyg viskas būtų apgalvota,
Ir nepriekaištingi plaukai...
Banalų, bet visų išsvajota.

9 klasė
2007-03-13

GLADIATORIUS

Tu gyvulys, vergas, tu – niekas.
Tu visiškai nieko vertas,
Kažkam tik pramoga,
Niekinamas tironų, pasmerktas.

Dievai, malda tau nebūtis,
Tiki tuo, ką matai, ką girdi,
Žinai, kad laukia siaubinga mirtis,
Sparnus pakėlus tyko arti.

Tavo auka beprasmė šioj žemėj:
Tik linksmini kitus
Ir kiekvienam vergvaldžiui žeminies,
O tokių kaip tu dar bus ir bus.

9klasė
2007-03-13

BERIBĒS KLAJONĒS

Ištīrpyk ledynus,
Glūdinčius manyje,
Suskaičiuok žvaigždynus,
Paklydusius danguje.

Sukurk man dainą,
Bet be žodžių,
Kuri į sielą užklystų.

Ir skrisk atsimerkęs
Vėjo nešamas į rudenį,
Kaip žodžiai tušti,
Nerandą į širdį tunelio.

9 klasė
2007-03-13

NAKTIES DRUGIAI

Kažkieno sugalvoti
Skrenda į žvaigždes,
Saulės nuspalvoti
Pildys mūsų svajas.

Lakstys po visą dangų
Neoniniai drugiai,
Šoks jie tango,
Į ritmą svyruos rugiai.

Tik ši viena naktis-
Jų visas gyvenimas,
Jau vos girdis
Tylantis plazdenimas.

Tik nušvis aušra,
Drugiai pamos sparnu,
Ir dienos šviesa
Priglaus juos po savo keru.

9klasė
2007-03-15

MAMA

Tu lyg angelas,
Siųstas iš dangaus
Ir nusileidęs žemėn,
Atėjai manęs priglaust.

Buvai šalia,
Kai degė mano siela
Nuo ašarų karčių,
Kai akys liūdėjo,
Prispaustos, atrodė, didžiū vargų.

Nors esi geriausia guodėja
Ir stengies visada suprast,
Bet kas vyksta mano pasauly,
Ar tau pavyko suprast?..

9 klasė
2007-03-16

NUO RYTO IKI RYTO

Surinkau aš ryto rasą,
Sparnus pakėliau ir skrendu,
Dalinu tam, kas prašo
Ar kam maža saulės spindulių.

Surinkau lapus rudens,
Skrendančius į žvarbią žiemą,
Ir pasilipus ant samanoto akmens
Palydžiu ilgesio akimis kiekvieną.

Surinkau nakties žvaigždes
Į savo mažą ryšulėlį
Ir nekantraudama paneriu rankas
Į naujo ryto rasos lopinėlį.

9klasė
2007-03-21

MINČIŲ GAMA

Jei apleidžia sapnai mane
Ir miegu atmerktom akim,
Tuomet atplaukia minčių gama,
Ir kuriu ištisom naktim.

Prieblandoj lyriškų dainų,
Savo šešėlio draugijoj
Gimsta daug kūrinių,
Kuriuos tu skaitai liūdesio vergijoj.

Gal ne visada surimuoti,
Gal ne visada taikliai parašyti,
Bet jausmų gelmės padiktuoti
Ir mano mėlynų akių pasakyti.

9 klasė
2007-03-21

GYVENU

Dėl sūrių bangų ošimo,
Dėl nenutrūkančios virtinės svajų,
Dėl tykančių intrigu,
Dėl gūdaus miško ašarų,
Dėl upės tėkmės vingio,
Dėl saulėlydžių mano delnuose,
Dėl tikėjimo pasakom,
Dėl linksmybių rizikos,
Dėl klystkelių gyvenimo labirinte,
Dėl išplaukiančių laivų,
Dėl skruostais riedančių lašų,
Dėl muzikos didybės,
Dėl rudų šuns akių,
Dėl smėlėtų pajūrio krantų,
Dėl vienišų lėktuvų žydrynėje,
Dėl neaprėpiamos rūko skaros,
Dėl šlapio jūros akmenėlio,
Dėl sparnuotos laimės ieškojimo,
Dėl paprasto šypsnių lūpose,
O svarbiausia, dėl nebylios širdies žodžių...

Juk tiek daug yra dalykų, dėl kurių gyventi verta.

9klasė
2007-03-27

LIETUS

Girdžiu tik gailų verksmą
Sruvenančių lietaus lašų,
Jaučiu tik didelę baimę
Nuo šaltų pavasario stiklų.

Iš dangaus žydrinės
Vėjo srautų traukiniais
Į dar vis ledinę žemę
Sminga degantis lietus.

Sukaustęs žemę ledas
Jau seniai ištirpo,
Bet kartais dar girdžiu
Graudų verksmą iš traukinių.

9klasė
2007-03-27

GRĮŽTU

Gyvenu kitur, toli nuo namų,
Bet nėra dienos, kad nebūtų graudu,
Kad nepasiilgčiau pramintų kelių.

Man ilgu net atskaitytų moralų
Prie tyvuliuojančių gulbių ežerų,
Daugiau taip nebegaliu...

... Ir pro ošiančias didingas bangas,
Pro saulės nutviekstus lašus
Grįžtu su pavasario gandrais.

9 klasė
2007-03-30

TIKRA ŽVAIGŽDĖ

Talentinga, užsispyrusi,
Siekia savo tikslų,
Nors akimirku yra,
Kai būna sunku...

Kylanti žvaigždė
Skleidžiasi ir skleidžiasi,
Bet lieka vis neišpildytas
Krentantis noras...

Ir atakuoja depresija,
Nėra prasmės gyventi.
Ir tampa tikra žvaigždė,
Kasnakt tik kylančia...

9 klasė
2007-03-30

X X X X X

Tuštuma
Liūdna
Trūksta kažko
Nieko
Veikti negaliu
Tik
Stumdau orą
Savo kambary
Ir
Ilginu
Sau dieną
Tarp sienų
Keturių
Lyg įkalinta
Esu
Ir
Nieko neturiu
Tik akimis
Pro langą
Žvelgiu
Ir
Nieko
Negirdžiu
O gal
Tik
Nenoriu...

9 klasė
2007-03-31

ILGESYS

Kodėl savo gyvenimo kely
Sutinki žmonių, kurių palikti negali?
Kuriuos labai brangini,
Kurie, atrodo, už viską vertingesni.

Kodėl atrodo, kad gyvenimas tave žlugdo,
Rezga ciniškas pinkles ir galiausiai parklupdo?
Kartu pasiimdamas, ką turi brangiausio,
Tarsi pusę širdies atiduodi kaip duoklę.

Kodėl visa para man tarsi juoda naktis,
Kurioje klajoju ir kažko ieškau?
Kažko, kas nematomas, bet jaučiamas.
Kodėl mes taip dažnai klausiname, kodėl?

9 klasė
2007-03-31

AMŽINA TRUMPU ŽYDĖJIMU

Vėl pavasaris šauks pirmą lietų,
Vėl lenks galvą prieš saulę rasoje,
Vėl kvies visus, kad širdis išlietų,
Kad pasirodytų pačiame grožio žydėjime.

Ir skleidžiasi medžių balti pumpurai,
Skamba dangaus skliautai čirškėjimu,
Vilioja gėlių kvapas, miško takai,
Ir miršta raudonas saulėlydis jūroje.

Slysta pro pirštus žiedlapiai
Ir skubėdami lekia kažkur tolyn,
Kažkur į besileidžiančią saulę,
Nespėji pasidžiaugt, o viskas jau baigiasi.

9 klasė
2007-04-01

SIDABRINĖ VASARA

Vilios mane vasaros vėjai išskėtę rankas,
Vilios smėlėto pajūrio mažas gintarėlis,
Vilios ir tylus medžių choro ošimas,
Vilios net, net paprastas, šalia gėlių rymantis akmenėlis.

Aš vėl belsiuos į miegančias gatves,
Vėl tiesiu rankas į neaprėpiamą žydrą dangų,
Į vasaros saulės švelniai išbučiuotas gėles
Ir vėl sakysiu, kad nakčiai saulė – dovana.

Pamosiu praeiviui, kad jo paniuręs veidas nusišypsotų,
Apkabinsiu vasaros puslapius kaip niekad stipriai
Ir nepasiekiamam dangui juose džiaugsmą išliesiu
Pačiom gražiausiom svajų supintom dainom.

9 klasė
2007-04-10

X X X X X

Nebesuprantu aš visai savęs:
Vieną diena lieju ašaras karčias
Ir atrodo, kad blogiau nebūna.

O kitā jau garsiai juokiuos –
Ne iš bet ko, o iš savęs,
Kad žudausi dalykuos tokiuos.

Gyvenimo keliuos
Taip jau būna –
Einu, krentu ir vėl keliuos.

9b klasē
2007-04-15

Kaip
Bebaimis
Don Kichotas laimės
Ieškok ten, kur nesitiki
Rasti, ten, kur galbūt teks kažką
Prarasti.
Ne visada
Pavyksta nugalėti
Tuos vėjo pučiamus malūnus,
Bet jei nebandysi, vėliau gali tekti
Gailėtis.
Eik, kurk savo
Likimą, vietas po saule ieškok,
Pamatysi, atrasi tikrą džiaugsmą,
Tik niekada nepasiduok, eik pirmyn – kovok.
Ir nesileisk
Užvaldomas
Skausmo.

9 klasė
2007-04-13

NERAMUS

Buvo nebuvo
Sunkus dangus,
Lyg laisvas paukštis
Iš tylos ištrūks.

Žemės šypsena
Geria į save,
Žiedu pražysta
Saulės delne.

Debesis suvėlęs
Snaudžia laukuos,
Bebaimis vėjas
Žada šėlsmą laiškuos.

Buvo nebuvo
Jau laisvas dangus,
Nieko nelaukęs
Palieka jis mus.

9 klasė
2007-04-24

NEBŪTIS

Išgalvotos laimės
Nukrito kaukė,
Baisi nežinomybė
Už durų laukė.

Dulkė žemėn įminta,
Pasiklydus nebūtis tapai,
Vėjo atneštais lašais
Savo liūdesį tapai.

Nerimstanti siela
Ieško ramybės takų,
Nors esti neregė.
Ir dūžta viltys pamažu.

9 klasė
2007-04-24

PRABĒGO

Tirps, ištirps, pabēgs,
Gal net nebuvo,
Tik liepos regēs,
Kur jis pražuvo.

Sušalus saulē
Ir tuščias dangus –
Tai jo rūbas,
Amžinas ir brangus.

Niekas jo nepasiges,
Kol vēl neateis,
Kol naktis neužges,
Kai vēl išeis.

9 klasē
2007-04-24

NEBEPRISIMINS ŠVIESA

Neprarask tikėjimo žmogumi,
Kai neviltis prisiglaus,
Kai neapykanta sužydės lietumi,
Kai džiaugsmas iš kelio pasitrauks.

Kai apmaudas išties rankas,
Kai liūdesys vyraus akyse,
Kai jis dainuos dainas
Nepatiklioje mintyse.

Nors ir saulė tau užges,
Plauk laivais vilčių
Pro ašarų upes
Iš skausmo jūros bangų.

9 klasė
2007-04-26